

Zondag 26 juli 2026

18.30 uur

Dorpskerk Bodegraven

Voorganger: ds. A.D.J. Wessel

Psalm 89: 1, 7 (WK)

Ik zal zo lang ik leef bezingen in mijn lied
des HEREN milde gunst, het werk aan ons geschied.
Mijn mond verkondigt, HEER, aan komende geslachten
hoe Gij uw trouw betoont aan hen die U verwachten.
Uw goedertierenheid rijst op en gaat zich welven,
een altijd veilig huis, vast als de hemel zelve.

Hoe zalig is het volk dat U de lofzang zingt,
dat uitbreekt in gejuich als de bazuin weerklinkt.
Uw lichtend aangezicht zal altijd hen geleiden.
Zij zullen in uw naam zich dag aan dag verblijden,
zij gaan in vrede voort, zij wandlen voor uw ogen,
want uw rechtvaardigheid zal hen voorgoed verhogen.

Lied 468: 1, 2, 3 (WK)

Vernieuw Gij mij, o eeuwig licht!
God, laat mij voor uw aangezicht,
geheel van U vervuld en rein,
naar lijf en ziel herboren zijn.

Schep, God, een nieuwe geest in mij,
een geest van licht, zo klaar als Gij;
dan doe ik vrolijk wat Gij vraagt
en ga de weg die U behaagt.

Wees Gij de zon van mijn bestaan,
dan kan ik veilig verder gaan,

tot ik U zie, o eeuwig licht,
van aangezicht tot aangezicht.

Psalm 25: 6, 7 (WK)

Wie heeft lust de HEER te vrezen,
als het hoogst en eeuwig goed?
God zal zelf zijn leidsman wezen,
leren hoe hij wandlen moet.
Hij mag uit des HEREN hand
voorspoed op zijn weg verwachten.
Het door God beloofde land
erven ook zijn nageslachten.

Gods vertrouwlijk' omgang vinden
zielen waar zijn vrees in woont,
daar de HEER aan zijn beminden
zijn verbondsgeheimen toont.
Ik houd, ook in tegenspoed,
steeds het oog op God geslagen,
want ik weet dat Hij mijn voet
redt uit alle hinderlagen.

Lied 241: 1, 2, 4, 6 (WK)

Kom, kinderen niet dralen,
want d' avond is nabij!
Wij zouden licht verdwalen
in deze woestenij.
Kom, vatten wij dan moed
naar d' eeuwigheid te streven,
van kracht tot kracht te leven.
In 't eind is alles goed.

Het zal ons niet berouwen
de smalle weg te gaan.
Hij riep ons, de getrouwe,
en Hij ging zelf vooraan.
Kom en vertrouw op Hem

die u is voorgetogen
en richt uw hart en ogen
vast op Jeruzalem.

Wij gaan als ingekeerden
stil door een vreemd gebied,
verachten voor de wereld,
die men niet hoort of ziet.
Maar geeft men op ons acht,
dan hoort men hoe wij zingen
van onze grote dingen:
wij weten wat ons wacht.

Wij moesten het maar wagen
– 't is wel het wagen waard –
om niets meer mee te dragen
dat onze ziel bezwaart.
De wereld is te klein!
Kom, ga met Jezus mede
in alle eeuwigheden!
Het moet toch Jezus zijn!